

Dit document vormt slechts een documentatiehulpmiddel en verschijnt buiten de verantwoordelijkheid van de instellingen

► B

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 12 juni 1986

betreffende grenswaarden en kwaliteitsdoelstellingen voor lozingen van bepaalde onder lijst I van de bijlage van Richtlijn 76/464/EEG vallende gevaarlijke stoffen

(86/280/EEG)

(PB L 181 van 4.7.1986, blz. 16)

Gewijzigd bij:

	Publicatieblad		
	nr.	blz.	datum
► <u>M1</u> Richtlijn 88/347/EEG van de Raad van 16 juni 1988	L 158	35	25.6.1988
► <u>M2</u> Richtlijn 90/415/EEG van de Raad van 27 juli 1990	L 219	49	14.8.1990
► <u>M3</u> Richtlijn 91/692/EEG van de Raad van 23 december 1991	L 377	48	31.12.1991

Gerectificeerd bij:

- C1 Rectificatie PB L 210 van 1.8.1986, blz. 108 (86/280/EEG)
- C2 Rectificatie PB L 221 van 7.8.1986, blz. 51 (86/280/EEG)

▼B**RICHTLIJN VAN DE RAAD****van 12 juni 1986****betreffende grenswaarden en kwaliteitsdoelstellingen voor lozingen van bepaalde onder lijst I van de bijlage van Richtlijn 76/464/EEG vallende gevaarlijke stoffen**

(86/280/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 100 en 235,

Gelet op Richtlijn 76/464/EEG van de Raad van 4 mei 1976 betreffende de verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het aquatisch milieu van de Gemeenschap worden geloosd ⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 6,Gezien het voorstel van de Commissie ⁽²⁾,Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽³⁾,Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽⁴⁾,

Overwegende dat met het oog op de bescherming van het aquatisch milieu van de Gemeenschap tegen door bepaalde gevaarlijke stoffen veroorzaakte verontreiniging, bij artikel 3 van Richtlijn 76/464/EEG een stelsel is ingevoerd van voorafgaande vergunningen, waarin emissienormen voor lozingen van onder lijst I van de bijlage bij die richtlijn vallende stoffen worden vastgesteld; dat artikel 6 van genoemde richtlijn voorziet in de vaststelling van grenswaarden voor de emissienormen en tevens van kwaliteitsdoelstellingen voor het aquatische milieu waarop lozingen van die stoffen van nadelige invloed zijn;

Overwegende dat op de Lid-Staten de verplichting rust om, met uitzondering van de gevallen waarin zij kwaliteitsdoelstellingen kunnen hanteren, de grenswaarden toe te passen;

Overwegende dat de in deze richtlijn bedoelde gevaarlijke stoffen hoofdzakelijk aan de hand van de in Richtlijn 76/464/EEG genoemde criteria zijn gekozen;

Overwegende dat het, aangezien de verontreiniging door lozing van deze stoffen in het aquatisch milieu door een groot aantal industrieën wordt veroorzaakt, noodzakelijk is specifieke grenswaarden voor lozingen per soort industrie, en kwaliteitsdoelstellingen voor het aquatisch milieu waarin deze stoffen worden geloosd, vast te stellen;

Overwegende dat de grenswaarden en kwaliteitsdoelstellingen ertoe moeten strekken een einde te maken aan de verontreiniging van de verschillende delen van het aquatisch milieu die door lozing van deze stoffen kunnen worden aangetast;

Overwegende dat de grenswaarden en kwaliteitsdoelstellingen uitdrukkelijk met dat doel moeten worden vastgesteld, en niet met de bedoeling voorschriften met betrekking tot de bescherming van de consument of de afzet van produkten uit het aquatisch milieu vast te stellen;

Overwegende dat rapportage aan de Commissie over elke gekozen en toegepaste kwaliteitsdoelstelling moet worden voorgeschreven, om de Lid-Staten in staat te stellen aan te tonen dat aan de kwaliteitsdoelstelling is voldaan;

Overwegende dat de Lid-Staten ervoor dienen te zorgen dat de krachtens deze richtlijn genomen maatregelen niet tot een sterkere bodem- of luchtverontreiniging kunnen leiden;

⁽¹⁾ PB nr. L 129 van 18. 5. 1976, blz. 23.⁽²⁾ PB nr. C 70 van 18. 3. 1985, blz. 15.⁽³⁾ PB nr. C 120 van 20. 5. 1986.⁽⁴⁾ PB nr. C 188 van 29. 7. 1985, blz. 19.

▼B

Overwegende dat met het oog op een doeltreffende toepassing van deze richtlijn dient te worden bewerkstelligd dat door de Lid-Staten toezicht wordt uitgeoefend op het aquatisch milieu dat door lozing van genoemde stoffen wordt aangetast; dat in Richtlijn 76/464/EEG niet in de bevoegdheid tot instelling van zodanig toezicht is voorzien; dat, daar het Verdrag niet in de daartoe vereiste specifieke bevoegdheden voorziet, een beroep op artikel 235 van het Verdrag dient te worden gedaan;

Overwegende dat het voor bepaalde andere significante bronnen van verontreiniging door deze stoffen dan de lozingsbronnen die onderworpen zijn aan het stelsel van communautaire grenswaarden of nationale emissienormen noodzakelijk blijkt specifieke programma's op te stellen om een einde te maken aan de verontreiniging; dat in Richtlijn 76/464/EEG niet in de daartoe noodzakelijke bevoegdheden is voorzien; dat, daar het EEG-Verdrag niet in de daartoe vereiste specifieke bevoegdheden voorziet, een beroep op artikel 235 van het Verdrag dient te worden gedaan;

Overwegende dat Richtlijn 80/68/EEG⁽¹⁾ een regeling bevat voor het grondwater, zodat dit buiten het toepassingsgebied van deze richtlijn kan vallen;

Overwegende dat het voor een doeltreffende toepassing van deze richtlijn van belang is dat de Commissie om de vijf jaar aan de Raad een vergelijkende evaluatie over haar toepassing door de Lid-Staten voorlegt;

Overwegende dat deze richtlijn aan de hand van de zich verder ontwikkelende wetenschappelijke kennis omtrent voornamelijk toxiciteit, persistentie en accumulatie van de bedoelde stoffen in levende organismen en in sedimenten, of in geval van verbetering van de beste beschikbare technische middelen, op voorstel van de Commissie moet worden aangepast en aangevuld; dat te dien einde moet worden voorzien in aanvulling van de richtlijn met bepalingen betreffende andere gevaarlijke stoffen, alsmede wijzigingen van de inhoud van de bijlagen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Deze richtlijn

- stelt, overeenkomstig artikel 6, lid 1, van Richtlijn 76/464/EEG, de grenswaarden vast voor emissienormen voor de in artikel 2, onder a), bedoelde stoffen in lozingen afkomstig van industriële bedrijven in de zin van artikel 2, onder e), van deze richtlijn;
- stelt, overeenkomstig artikel 6, lid 2, van Richtlijn 76/464/EEG, de kwaliteitsdoelstellingen voor het aquatisch milieu ten aanzien van de in artikel 2, onder a), van deze richtlijn bedoelde stoffen vast;
- stelt, overeenkomstig artikel 6, lid 4, van Richtlijn 76/464/EEG, de termijnen vast waarbinnen moet zijn voldaan aan de voorwaarden gesteld door de vergunningen die voor bestaande lozingen door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten worden verleend;
- stelt, overeenkomstig artikel 12, lid 1, van Richtlijn 76/464/EEG, de referentiemeetmethoden vast voor het bepalen van het gehalte aan de in artikel 2, onder a), van deze richtlijn bedoelde stoffen in lozingen en in het aquatisch milieu;
- stelt, overeenkomstig artikel 6, lid 3, van Richtlijn 76/464/EEG, een controleprocedure in;
- schrijft de Lid-Staten voor samen te werken in geval van lozingen die de wateren van meer dan één Lid-Staat beïnvloeden;
- schrijft de Lid-Staten voor programma's vast te stellen ten einde (SIC! teneinde) de verontreiniging afkomstig van de in artikel 5 bedoelde bronnen te voorkomen of weg te nemen;

⁽¹⁾ PB nr. L 20 van 26. 1. 1980, blz. 43.

▼B

- bevat in bijlage I een reeks algemene bepalingen die voor alle in artikel 2, onder a), bedoelde stoffen gelden, met name met betrekking tot de grenswaarden voor de emissienormen (rubriek A), de kwaliteitsdoelstellingen (rubriek B) en de referentiemeetmethoden (rubriek C);
 - bevat in bijlage II een reeks bijzondere bepalingen die voor elk der stoffen afzonderlijk gelden, en die de genoemde rubrieken nader uitwerken en aanvullen.
2. Deze richtlijn is van toepassing op de in artikel 1 van Richtlijn 76/464/EEG genoemde wateren, met uitzondering van grondwateren.

Artikel 2

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

a) „stoffen”

de in bijlage II van deze richtlijn genoemde gevaarlijke stoffen, die uit de in lijst I van de bijlage van Richtlijn 76/464/EEG opgenomen families en groepen van stoffen zijn gekozen;

b) „grenswaarden”

de waarden die voor elk van de onder a) genoemde stoffen zijn vastgesteld in rubriek A van bijlage II;

c) „kwaliteitsdoelstellingen”

de eisen die voor elk van de onder a) bedoelde stoffen zijn vastgesteld in rubriek B van bijlage II;

d) „verwerking van de stoffen”

ieder industrieel proces dat de productie, de omzetting of het gebruik van de onder a) bedoelde stoffen met zich meebrengt, of elk ander industrieel proces waaraan de aanwezigheid van die stoffen inherent is;

e) „industrieel bedrijf”

ieder bedrijf waarin de onder a) bedoelde stoffen of andere stoffen die de onder a) bedoelde stoffen bevatten, worden verwerkt;

f) „bestaand bedrijf”

ieder industrieel bedrijf dat in werking is op een datum die valt twaalf maanden na de datum van kennisgeving van deze richtlijn, of in voorkomend geval, op een datum die valt twaalf maanden na kennisgeving van een voor een dergelijk bedrijf geldende richtlijn waarbij deze richtlijn wordt gewijzigd;

g) „nieuw bedrijf”

- ieder industrieel bedrijf dat in werking wordt gesteld meer dan twaalf maanden na de datum van kennisgeving van deze richtlijn, of, in voorkomend geval, meer dan twaalf maanden na de datum van kennisgeving van een voor een dergelijk bedrijf geldende richtlijn waarbij deze richtlijn wordt gewijzigd;
- ieder bestaand industrieel bedrijf, waarvan de capaciteit voor de verwerking van de stoffen aanzienlijk is uitgebreid meer dan twaalf maanden na de datum van kennisgeving van deze richtlijn, of, in voorkomend geval, meer dan twaalf maanden na de datum van kennisgeving van een voor een dergelijk bedrijf geldende richtlijn waarbij deze richtlijn wordt gewijzigd.

Artikel 3

1. De grenswaarden, de termijnen waarbinnen daaraan moet zijn voldaan en de procedure voor de op de lozingen uit te oefenen controle zijn vastgesteld in rubriek A van de bijlagen.

2. De grenswaarden gelden normaliter op de plaats waar het afvalwater dat de in artikel 2, onder a), bedoelde stoffen bevat, het industriële bedrijf verlaat.

▼B

Indien het voor bepaalde stoffen noodzakelijk wordt geacht de grenswaarden op andere plaatsen te doen gelden, worden deze plaatsen in bijlage II aangegeven.

Indien het genoemde stoffen bevattende afvalwater buiten het industriële bedrijf wordt behandeld in een zuiveringsinstallatie die bestemd is voor de verwijdering van die stoffen, mag de Lid-Staat toestaan dat de grenswaarden gelden op het punt waar het afvalwater de zuiveringsinstallatie verlaat.

3. De in artikel 3 van Richtlijn 76/464/EEG bedoelde vergunningen moeten voorschriften bevatten die ten minste even streng zijn als die welke in rubriek A van de bijlagen zijn vastgesteld, behoudens wanneer een Lid-Staat voldoet aan artikel 6, lid 3, van die richtlijn, zulks op basis van rubriek B van de bijlagen.

Deze vergunningen worden ten minste om de vier jaar aan een nieuw onderzoek onderworpen.

4. Onverminderd hun verplichtingen die voortvloeien uit de leden 1, 2 en 3 en uit het bepaalde in Richtlijn 76/464/EEG mogen de Lid-Staten slechts vergunningen aan nieuwe bedrijven verlenen indien deze bedrijven normen toepassen die overeenstemmen met de beste beschikbare technische middelen, wanneer zulks nodig is om de verontreiniging overeenkomstig artikel 2 van genoemde richtlijn te beëindigen of om concurrentievervalsing tegen te gaan.

In de gevallen waarin de overwogen maatregelen op technische gronden niet overeenstemmen met de beste beschikbare technische middelen, deelt de Lid-Staat, ongeacht de door hem gekozen methode, voordat een vergunning wordt verleend, aan de Commissie de rechtvaardiging van deze gronden mede.

De Commissie stelt de andere Lid-Staten onmiddellijk in kennis van deze rechtvaardiging en zendt alle Lid-Staten zo spoedig mogelijk een verslag met haar advies over de in de tweede alinea bedoelde afwijking. Zo nodig dient zij tegelijkertijd passende voorstellen bij de Raad in.

5. De referentiemethode voor het vaststellen van de aanwezigheid van de in artikel 2, onder a), bedoelde stoffen is aangegeven in rubriek C van bijlage II. Er mogen andere methoden worden toegepast, mits de waarnemingsdrempels, de precisie en de nauwkeurigheid van deze methoden ten minste gelijkwaardig zijn aan die welke voorkomen in rubriek C van bijlage II.

6. De Lid-Staten zorgen ervoor dat de krachtens deze richtlijn genomen maatregelen niet leiden tot een verhoogde verontreiniging door voornoemde stoffen in andere compartimenten van het milieu, met name in de bodem en in de lucht.

Artikel 4

De betrokken Lid-Staten houden toezicht op het aquatisch milieu dat wordt beïnvloed door lozingen van industriële bedrijven en andere bronnen van significante lozingen.

In geval van lozingen die de wateren van meer dan één Lid-Staat beïnvloeden, werken de betrokken Lid-Staten samen om de toezichtprocedures te harmoniseren.

Artikel 5

1. Voor de stoffen die in bijlage II met name worden genoemd stellen de Lid-Staten specifieke programma's op ter voorkoming of wegneming van de verontreiniging die afkomstig is uit andere significante bronnen van deze stoffen (met inbegrip van meervoudige en diffuse bronnen) dan de lozingsbronnen die onderworpen zijn aan het stelsel van communautaire grenswaarden of nationale emissienormen.

2. Deze programma's omvatten met name de meest passende maatregelen en technieken voor de vervanging, het terughouden en/of het hergebruik van de in lid 1 genoemde stoffen.

▼B

3. De specifieke programma's worden uiterlijk vijf jaar na de datum van kennisgeving van de specifiek voor de betrokken stoffen geldende richtlijn van kracht.

*Artikel 6***▼M3**

1. Elke drie jaar lichten de Lid-Staten de Commissie in over de tenuitvoerlegging van deze richtlijn in het kader van een verslag dat per sector wordt uitgebracht en dat ook de andere communautaire richtlijnen op dit gebied bestrijkt. Dit verslag wordt opgesteld aan de hand van een vragenlijst of een schema, uitgewerkt door de Commissie volgens de procedure van artikel 6 van Richtlijn 91/692/EEG ⁽¹⁾. Zes maanden vóór de aanvang van de verslagperiode wordt de vragenlijst of het schema aan de Lid-Staten toegezonden. Het verslag wordt aan de Commissie voorgelegd binnen negen maanden na de periode van drie jaar waarop het betrekking heeft.

Het eerste verslag bestrijkt de periode van 1993 tot en met 1995.

Binnen negen maanden na ontvangst van de verslagen van de Lid-Staten publiceert de Commissie een verslag over de tenuitvoerlegging van de richtlijn in de Gemeenschap.

▼B

2. In geval van wijziging van de wetenschappelijke kennis omtrent voornamelijk de toxiciteit, de persistentie en de accumulatie van de in artikel 2, onder a), bedoelde stoffen in levende organismen en in sedimenten, of in geval van verbetering van de beste beschikbare technische middelen, dient de Commissie passende voorstellen bij de Raad in die ertoe strekken om zo nodig de grenswaarden en de kwaliteitsdoelstellingen te verscherpen of om nieuwe grenswaarden en aanvullende kwaliteitsdoelstellingen vast te stellen.

Artikel 7

1. De Lid-Staten treffen de maatregelen die nodig zijn om vóór 1 januari 1988 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. De Lid-Staten delen de Commissie onmiddellijk de tekst van alle bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 8

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

⁽¹⁾ PB nr. L 377 van 31. 12. 1991, blz. 48.

BIJLAGE I

ALGEMENE BEPALINGEN

Deze bijlage bestaat uit drie rubrieken met voor de stoffen geldende algemene bepalingen:

- rubriek A: grenswaarden voor de emissienormen;
- rubriek B: kwaliteitsdoelstellingen;
- rubriek C: referentiemeetmethoden.

De algemene bepalingen worden in bijlage II nader uitgewerkt en aangevuld met een reeks voor elke stof afzonderlijk geldende bijzondere bepalingen.

RUBRIEK A

Grenswaarden, data waarop daaraan moet zijn voldaan en procedures voor het toezicht en de controle op lozingen

1. Voor de verschillende soorten industriële bedrijven zijn de grenswaarden en de data waarop daaraan moet zijn voldaan in rubriek A van bijlage II vermeld.
2. De geloosde hoeveelheden stoffen worden uitgedrukt in verhouding tot de hoeveelheden stoffen die in diezelfde periode door het industriële bedrijf worden geproduceerd, gebruikt of verwerkt, of overeenkomstig artikel 6, lid 1, van Richtlijn 76/464/EEG, in verhouding tot een andere parameter die kenmerkend is voor de activiteit.
3. Voor industriële bedrijven die de in artikel 2, onder a), bedoelde stoffen lozen en die niet in rubriek A van bijlage II worden genoemd, worden de grenswaarden zo nodig door de Raad op een later tijdstip vastgesteld. Intussen stellen de Lid-Staten zelfstandig, overeenkomstig Richtlijn 76/464/EEG, voor lozingen van deze stoffen emissienormen vast. Deze normen moeten worden vastgesteld met inachtneming van de beste beschikbare technische middelen en mogen niet minder streng zijn dan de best vergelijkbare grenswaarde van bijlage II, rubriek A.

Deze paragraaf is ook van toepassing als een industrieel bedrijf andere activiteiten uitoefent dan die waarvoor in bijlage II, rubriek A, grenswaarden zijn vastgesteld en die lozingen van stoffen als bedoeld in artikel 2, onder a), ten gevolge kunnen hebben.

4. De grenswaarden, uitgedrukt in concentratiewaarden die in beginsel niet mogen worden overschreden, zijn voor de betreffende industriële bedrijven in rubriek A van bijlage II opgenomen. In geen geval mogen de grenswaarden, uitgedrukt in maximale concentratiewaarden, wanneer dit niet de enige geldende waarden zijn, hoger zijn dan die welke zijn uitgedrukt in gewicht gedeeld door de benodigde hoeveelheid water per kenmerkend onderdeel van de verontreinigende activiteit. Aangezien de concentraties van deze stoffen in afvalwater evenwel afhankelijk zijn van de betrokken hoeveelheid water, die per procédé en bedrijf verschilt, dienen de grenswaarden van rubriek A van bijlage II, uitgedrukt in het gewicht aan geloosde stoffen in verhouding tot de kenmerkende parameters van de activiteit, in alle gevallen in acht te worden genomen.
5. Ten einde (SIC! teneinde) na te gaan of de lozingen van de in artikel 2, onder a), bedoelde stoffen voldoen aan de emissienormen, dient een controleprocedure te worden ingesteld.

Deze procedure moet omvatten: het nemen en analyseren van monsters, het meten van het lozingsdebiet en de hoeveelheid verwerkte stoffen, of, in voorkomend geval, het meten van de kenmerkende parameters van de verontreinigende activiteit die in rubriek A van bijlage II worden genoemd.

In het bijzonder kan de controleprocedure, indien de hoeveelheid verwerkte stoffen niet is te bepalen, worden gebaseerd op de hoeveelheid stoffen die, volgens de productiecapaciteit op basis waarvan de vergunning is verleend, kan worden gebruikt.

6. Er wordt een monster genomen dat representatief is voor de lozing gedurende een periode van 24 uur. De per maand geloosde hoeveelheid stoffen wordt berekend op basis van de hoeveelheden stoffen die per dag worden geloosd. Voor lozingen van bepaalde stoffen kan in bijlage II echter een drempelhoeveelheid worden vastgesteld, waarbeneden de Lid-Staten een vereenvoudigde controleprocedure mogen toepassen.
7. Het nemen van monsters en het meten van het lozingsdebiet als bedoeld in lid 5, geschieden normaliter op het punt waar de grenswaarden overeenkomstig artikel 3, lid 2, van deze richtlijn gelden.

▼B

Om te bewerkstelligen dat de metingen voldoen aan de eisen van rubriek C van de bijlagen, mag de Lid-Staat echter toestaan dat dit nemen van monsters en het meten van het debiet geschieden op een ander punt, dat vóór het punt ligt waar de grenswaarden gelden, op voorwaarde dat:

- al het van het bedrijf afkomstige water dat met de betrokken stof verontreinigd kan zijn, bij die metingen in aanmerking wordt genomen;
- uit regelmatige controlecampagnes blijkt dat de metingen een goed beeld geven van de hoeveelheden die worden geloosd op het punt waar de grenswaarden gelden of altijd een hogere uitkomst geven.

RUBRIEK B

Kwaliteitsdoelstellingen, data waarop daaraan moet zijn voldaan en procedure voor het toezicht en de controle op de kwaliteitsdoelstellingen

1. Voor de Lid-Staten die zich op de uitzondering van artikel 6, lid 3, van Richtlijn 76/464/EEG beroepen (SIC! beroepen,) worden de emissienormen die de Lid-Staten overeenkomstig artikel 5 van genoemde richtlijn moeten vaststellen en doen toepassen zodanig vastgesteld dat aan de krachtens de punten 2 en 3 vastgestelde passende kwaliteitsdoelstelling(en) is (zijn) voldaan in de zone die door de lozingen van de in artikel 2 onder a), bedoelde stoffen wordt beïnvloed. De bevoegde instantie wijst per geval het beïnvloede gebied aan en kiest uit de krachtens de punten 2 en 3 hierna vastgestelde kwaliteitsdoelstellingen die welke haar, gelet op de bestemming van het beïnvloede gebied, geschikt lijkt (lijken), waarbij zij rekening houdt met het feit dat met deze richtlijn wordt beoogd aan alle verontreiniging een einde te maken.
2. Met het oog op de beëindiging van de verontreiniging bedoeld in Richtlijn 76/464/EEG en krachtens artikel 2 van deze richtlijn worden de kwaliteitsdoelstellingen en de termijnen waarbinnen die van toepassing worden, vastgesteld in bijlage II, rubriek B.
3. Behoudens andersluidende bijzondere bepalingen in rubriek B van bijlage II komen alle als kwaliteitsdoelstellingen vermelde concentraties overeen met het rekenkundig gemiddelde van de in een jaar verkregen resultaten.
4. Wanneer voor de wateren in een gebied verscheidene kwaliteitsdoelstellingen gelden, moet de waterkwaliteit aan elk van deze doelstellingen voldoen.
5. Bij de verlening van een vergunning krachtens deze richtlijn preciseert de bevoegde instantie de voorschriften, de wijze van toezicht en de data die voor de naleving van de betreffende kwaliteitsdoelstelling(en) gelden.
6. Overeenkomstig artikel 6, lid 3, van Richtlijn 76/464/EEG brengt de Lid-Staat voor iedere gekozen en toegepaste kwaliteitsdoelstelling aan de Commissie verslag uit over:
 - de lozingspunten en de verspreidingsinrichting,
 - de zone waarin de kwaliteitsdoelstelling geldt,
 - de gekozen bemonsteringspunten,
 - de bemonsteringsfrequentie,
 - de bemonsterings- en meetmethoden,
 - de verkregen resultaten.
7. De monsters moeten worden genomen op een punt dat voldoende dicht bij het lozingspunt ligt om representatief te zijn voor de kwaliteit van het aquatisch milieu in het door de lozingen beïnvloede gebied en de bemonsteringsfrequentie moet hoog genoeg zijn om eventuele veranderingen in het aquatisch milieu aan het licht te brengen, waarbij onder meer rekening moet worden gehouden met natuurlijke veranderingen in de hydrologische gesteldheid.

RUBRIEK C

Referentiemeetmethoden en waarnemingsdrempel

1. De definities van Richtlijn 79/869/EEG van de Raad van 9 oktober 1979 inzake de meetmethode en de frequentie van de bemonstering en de analyse van het oppervlaktewater dat is bestemd voor de productie van drinkwater in de Lid-Staten ⁽¹⁾ zijn in het kader van deze richtlijn van toepassing.
2. De referentiemeetmethoden ter bepaling van de concentraties van de bedoelde stoffen, alsmede de waarnemingsdrempel per milieucategorie, zijn vastgelegd in rubriek C van bijlage II.
3. De waarnemingsdrempels, de nauwkeurigheid en de precisie van de methode staan per stof aangegeven in rubriek C van bijlage II.

⁽¹⁾ PB nr. L 271 van 29. 10. 1979, blz. 44.

▼B

4. Het debiet van het afvalwater moet worden bepaald met een nauwkeurigheid van ± 20 %.

▼B*BIJLAGE II***BIJZONDERE BEPALINGEN**

1. Inzake tetrachloorkoolstof
2. Inzake DDT
3. Inzake pentachloorfenol

▼M1

4. Inzake aldrin, dieldrin, endrin en isodrin
5. Inzake hexachloorbenzeen
6. Inzake hexachloorbutadien
7. Inzake chloroform

▼M2

8. Inzake 1,2-dichloorethaan (EDC)
9. Inzake trichloorethyleen (TRI)
10. Inzake perchloorethyleen (PER)
11. Inzake trichloorbenzeen (TCB).

▼B

De nummering van de in deze bijlage opgenomen stoffen komt overeen met de nummering van de lijst van 129 stoffen in de Mededeling van de Commissie aan de Raad van 22 juni 1982 ⁽¹⁾.

Indien er in de toekomst in deze bijlage stoffen worden opgenomen die niet in bovengenoemde lijst zijn vermeld, worden zij in chronologische volgorde van opname verder genummerd, te beginnen bij nr. 130.

I. Bijzondere bepalingen inzake tetrachloorkoolstof (Nr. 13) ⁽²⁾

CAS - 56 - 23 - 5 ⁽³⁾

⁽¹⁾ PB nr. C 176 van 14. 7. 1982, blz. 3.

⁽²⁾ Artikel 5 is met name van toepassing op het gebruik van tetrachloorkoolstof in industriële wasserijen.

⁽³⁾ CAS-nummer (Chemical Abstract Service).

▼B

Rubriek A (13): Grenswaarden van de emissienormen

Soort industrieel bedrijf ⁽¹⁾ (2)	Soort gemiddelde waarde	Grenswaarde uitgedrukt in (3)		In acht te nemen vanaf
		gewicht	concentratie	
1. Produktie van tetrachloorkoolstof via perchlorering	maand	a) procédé met wassen: 40 g CCl ₄ per ton totale productiecapaciteit van CCl ₄ en van perchloorethyleen	1,5 mg/l	} 1. 1. 1998
	dag	b) procédé zonder wassen: 2,5 g/ton	1,5 mg/l	
		a) procédé met wassen: 80 g/ton	3 mg/l	
	b) procédé zonder wassen: 5 g/ton	3 mg/l		
2. Produktie van chloormethanen via chlooring van methaan (met inbegrip van hoge-druk-chlorolyse (SIC! hoge-drukcholorolyse)) en uitgaande van methanol	maand	10 g CCl ₄ per ton totale productiecapaciteit van chloormethanen	1,5 mg/l	} 1. 1. 1998
	dag	20 g/ton	3 mg/l	
3. Produktie van chloorfluorkoolwaterstof (4)	maand	—	—	—
	dag	—	—	—

(1) Van de in bijlage I, Rubriek A punt 3, bedoelde industriële bedrijven worden met name de bedrijven die tetrachloorkoolstof als oplosmiddel gebruiken vermeld.

(2) Er kan een vereenvoudigde controleprocedure worden ingesteld, indien per jaar niet meer dan 30 kg wordt geloosd.

(3) Gezien de vluchtigheid van tetrachloorkoolstof schrijven de Lid-Staten, ten einde (SIC! teneinde) ervoor te zorgen dat het bepaalde in artikel 3, lid 6, wordt nageleefd wanneer een procédé wordt toegepast waarbij tetrachloorkoolstof bevattend afvalwater in open lucht sterk in beweging wordt gebracht, voor dat stroomopwaarts van de betreffende installaties aan de grenswaarden moet worden voldaan; zij vergewissen zich ervan dat alle water dat verontreinigd kan zijn in aanmerking wordt genomen.

(4) Er kunnen momenteel geen grenswaarden voor deze sector worden vastgesteld. De Raad zal deze grenswaarden later op voorstel van de Commissie vaststellen.

Rubriek B (13): Kwaliteitsdoelstellingen (1)

Milieucompartiment	Kwaliteitsdoelstellingen	Meeteenheid	In acht te nemen vanaf
Oppervlaktewater in het binnenland Estuaria Andere kustwateren dan estuaria Territoriale zeewateren	} 12	µg/l CCl ₄	1. 1. 1988

Rubriek C (13): Referentiemeetmethode

1. De referentiemeetmethode voor het bepalen van tetrachloorkoolstof in afvalwater en wateren is gaschromatografie.

(1) Onverminderd artikel 6, lid 3, van Richtlijn 76/464/EEG kan, wanneer is aangetoond dat het in acht nemen en blijvend handhaven van bovengenoemde kwaliteitsdoelstelling geen problemen oplevert, een vereenvoudigde controleprocedure worden ingesteld.

▼**B**

Er moet een gevoelige detector worden gebruikt wanneer de concentratie lager is dan 0,5 mg/l; in dat geval ligt de bepalingsdrempel ⁽¹⁾ op 0,1 µg/l. Voor een concentratie hoger dan 0,5 mg/l is een bepalingsdrempel ⁽¹⁾ van 0,1 mg/l adequaat.

2. De nauwkeurigheid en de precisie van de methode moeten ± 50 % bedragen bij een concentratie van tweemaal de bepalingsdrempel.

II. Bijzondere bepalingen inzake DDT (Nr. 46) ► **C2** ⁽²⁾ ◀ ⁽³⁾

CAS — 50-29-3 ⁽⁴⁾

STANDSTILL: De concentratie van DDT in water, sedimenten en/of weekdieren en/of schaal- en schelpdieren en/of vissen mag in de loop van de tijd niet significant toenemen.

Rubriek A (46): Grenswaarden van de emissienormen ⁽¹⁾ ⁽²⁾

Soort industrieel bedrijf ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	Soort gemiddelde waarde	Grenswaarden uitgedrukt in		In acht te nemen vanaf
		g/t geproduceerde, verwerkte of gebruikte stoffen	mg/l geloosd water	
Productie van DDT en eventueel formulering op dezelfde plaats	maand	8	0,7	1. 1. 1988
	dag	16	1,3	1. 1. 1988
	maand	4	0,2	1. 1. 1991
	dag	8	0,4	1. 1. 1991

⁽¹⁾ Voor nieuwe installaties zullen met de beste beschikbare technische middelen voor DDT de emissienormen reeds kunnen worden vastgesteld op minder dan 1 g/t vervaardigd produkt.

⁽²⁾ Op basis van de bij de toepassing van deze richtlijn opgedane ervaring dient de Commissie, krachtens artikel 6, lid 3, van deze richtlijn, te zijner tijd bij de Raad voorstellen in tot het vaststellen van strengere grenswaarden die in 1994 van kracht zullen moeten worden.

⁽³⁾ Van de in de bijlage I — rubriek A — punt 3, bedoelde industriële bedrijven worden met name de bedrijven die de DDT buiten de plaats van productie formuleren en de dicofolproducerende sector vermeld.

⁽⁴⁾ Er kan een vereenvoudigde controleprocedure worden ingesteld indien per jaar niet meer dan 1 kg wordt geloosd.

Rubriek B (46): Kwaliteitsdoelstellingen

Milieucompartiment	Kwaliteitsdoelstellingen	Meeteenheid	In acht te nemen vanaf
Oppervlaktewater in het binnenland	10 voor het para-para-DDT-isomeer	} ► C1 ng/l ◀	1. 1. 1988
Estuaria	25 voor DDT totaal		
Andere kustwateren dan estuaria			
Territoriale zeewateren			

Rubriek C (46): Referentiemeetmethode

1. De referentiemeetmethode voor het bepalen van DDT in afvalwater en wateren in gaschromatografie met detectie door elektronenvangst, na extractie met een geschikt oplosmiddel. De bepalingsdrempel ⁽¹⁾ ligt voor DDT totaal, naargelang van het aantal storende begeleidendes stoffen in het monster, voor water bij ► **C1** ongeveer 4 ng/l ◀ en voor afvalwater bij ongeveer 1 µ/l.

⁽¹⁾ Onder de bepalingsdrempel *g van een gegeven stof wordt verstaan de kleinste met een gegeven werkwijze in een monster kwantitatief bepaalbare hoeveelheid die nog van nul kan worden onderscheiden.

⁽²⁾ De som van de isomeren 1,1,1-trichloor-2,2 bis (p-chloorfenyl)ethaan;

1,1,1-trichloor-2- (o-chloorfenyl)-2-(p-chloorfenyl)ethaan;

1,1-dichloor-2,2 bis (p-chloorfenyl)ethyleen; en

1,1-dichloor-2,2 bis (p-chloorfenyl)ethaan.

⁽³⁾ Artikel 5 is van toepassing op DDT voor zover andere dan in deze bijlage vermelde verontreinigingsbronnen worden geïdentificeerd.

⁽⁴⁾ CAS-nummer (Chemical Abstract Service).

▼B

2. De referentiemethode voor het bepalen van DDT in sedimenten en organismen is gaschromatografie met detectie door elektronenvangst, na een geschikte voorbereiding van het monster. De bepalingsdrempel ⁽¹⁾ ligt bij 1 µg/kg.
3. De nauwkeurigheid en de precisie van de methode moeten ± 50 % bedragen bij een concentratie van tweemaal de bepalingsdrempel ⁽¹⁾.

III. Bijzondere bepalingen inzake pentachloorfenol (Nr. 102) ⁽²⁾ ⁽³⁾

CAS-87-86-5 ⁽⁴⁾

STANDSTILL: De concentratie van PCP in sedimenten en/of weekdieren en/of schaal- en schelpdieren en/of vissen mag in de loop van de tijd niet significant toenemen.

Rubriek A (102): Grenswaarden van de emissienormen

Soort industrieel bedrijf ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Soort gemiddelde waarde	Grenswaarden uitgedrukt in		In acht te nemen vanaf
		g/t productiecapaciteit/ gebruikscapaciteit	mg/l geloosd water	
Productie van PCP Na door hydrolyse van hexachloorbenzeen	maand	25	1	1. 1. 1988
	dag	50	2	1. 1. 1988

⁽¹⁾ Van de in bijlage I — rubriek A — punt 3 bedoelde industriële bedrijven worden met name de bedrijven die natriumpentachloorfenolaat door middel van verzeeping produceren en die welke pentachloorfenol door chlorening produceren vermeld.

⁽²⁾ Er kan een vereenvoudigde controleprocedure worden ingesteld indien per jaar niet meer dan 3 kg wordt geloosd.

Rubriek B (102): Kwaliteitsdoelstellingen

Milieucompartiment	Kwaliteitsdoelstellingen	Meeteenheid	In acht te nemen vanaf
Oppervlaktewater in het binnenland Estuaria Andere kustwaten dan estuaria Territoriale zeewateren	} 2	µg/l	1. 1. 1988

Rubriek C (102): Referentiemethode

1. De referentiemethode voor het bepalen van pentachloorfenol in afvalwater en wateren is hogedrukvlloeistofchromatografie of gaschromatografie met detectie door elektronenvangst, na extractie met een geschikt oplosmiddel. De bepalingsdrempel ⁽¹⁾ ligt bij 2 µg/l voor afvalwater en bij 0,1 µg/l voor water.
2. De referentiemethode voor het bepalen van pentachloorfenol in sedimenten en organismen is hogedrukvlloeistofchromatografie of gaschromatografie met detectie door elektronenvangst, na een geschikte voorbereiding van het monster. De bepalingsdrempel ⁽¹⁾ ligt bij 1 µg/kg.
3. De nauwkeurigheid en de precisie van de methode moeten ± 50 % bedragen bij concentratie van tweemaal de bepalingsdrempel ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Onder de bepalingsdrempel "g van een gegeven stof wordt verstaan de kleinste met een gegeven werkwijze in een monster kwantitatief bepaalbare hoeveelheid die nog van nul kan worden onderscheiden.

⁽²⁾ De chemische verbinding 2,3,4,5,6-pentachloor-1-hydroxy-benzeen en haar zouten (1).

⁽³⁾ Artikel 5 is van toepassing op pentachloorfenol, met name op het gebruik ervan voor het behandelen van hout.

⁽⁴⁾ CAS-nummer (Chemical Abstract Service).

▼M1

IV. bijzondere bepalingen inzake:

- **aldrin (nr. 1)** ⁽¹⁾ CAS-309-00-2
- **dieldrin (nr. 71)** ⁽²⁾ CAS-60-57-1
- **endrin (nr. 77)** ⁽³⁾ CAS-72-20-8
- **isodrin (nr. 130)** ⁽⁴⁾ CAS-465-73-6.

- ⁽¹⁾ Aldrin is de chemische verbinding $C_{12}H_8Cl_6$, 1, 2, 3, 4, 10, 10-hexachloor-1, 4, 4a, 5, 8, 8a-hexahydro-1, 4-endo-5, 8-exodimethano-naftaleen.
- ⁽²⁾ Dieldrin is de chemische verbinding $C_{12}H_8Cl_6O$, 1, 2, 3, 4, 10, 10-hexachloor-6, 7-epoxy-1, 4, 4a, 5, 6, 7, 8, 8a-octahydro-1, 4-endo-5, 8-exo-dimethano-naftaleen.
- ⁽³⁾ Endrin is de chemische verbinding $C_{12}H_8Cl_6O$, 1, 2, 3, 4, 10, 10-hexachloor-6, 7-epoxy-1, 4, 4a, 5, 6, 7, 8, 8a-octahydro-1, 4-endo-5, 8-endo-dimethano-naftaleen.
- ⁽⁴⁾ Isodrin is de chemische verbinding $C_{12}H_8Cl_6$, 1, 2, 3, 4, 10, 10-hexachloor-1, 4, 4a, 5, 8, 8a-hexahydro-1, 4-endo-5, 8-endo-dimethano-naftaleen.

Rubriek A (1, 71, 77, 130): Grenswaarden van de emissienormen ⁽¹⁾

Soort industrieel bedrijf ⁽²⁾	Soort gemiddelde waarde	Grenswaarden uitgedrukt in		In acht te nemen met ingang van
		Gewicht	Concentratie $\mu\text{g/l}$ geloosd water ⁽³⁾	
Productie van aldrin en/of dieldrin en/of endrin en eventueel formulering van deze verbindingen op dezelfde plaats	maand	3 g per ton totale productiecapaciteit (g/t)	2	1. 1. 1989
	dag	15 g per ton totale productiecapaciteit (g/t) ⁽⁴⁾	10 ⁽⁴⁾	1. 1. 1989

- ⁽¹⁾ De in deze rubriek vermelde grenswaarden zijn van toepassing op totale lozing van aldrin, dieldrin en endrin. Als het afvalwater, afkomstig van de productie of het gebruik van aldrin, dieldrin en/of endrin (inclusief de formulering van deze verbindingen) tevens isodrin bevat, zijn de hierboven vastgestelde grenswaarden van toepassing op de totale lozing van aldrin, dieldrin, endrin en isodrin.
- ⁽²⁾ Van de in rubriek A, punt 3, van bijlage I genoemde industriële bedrijven wordt in het bijzonder gewezen op installaties waar formulering van aldrin en/of dieldrin en/of endrin op andere plek dan de productieplaats plaatsvindt.
- ⁽³⁾ Hierbij is rekening gehouden met het totale waterdebiet van het bedrijf.
- ⁽⁴⁾ Indien mogelijk dienen de dagwaarden niet meer dan het dubbele van de maandwaarde te bedragen.

Rubriek B (1, 71, 77, 130): Kwaliteitsdoelstellingen

Milieucompartiment	Stof	Kwaliteitsdoelstellingen in ng/l in acht te nemen vanaf	
		1. 1. 1989	1. 1. 1994
Oppervlaktewater in het binnenland	aldrin	30 in totaal voor de vier stoffen samen met een maximum van 5 voor endrin	10
Estuaria	dieldrin		10
Andere kustwateren dan estuaria	endrin		5
Territoriale zeewateren	isodrin		5

Standstill: de concentratie van aldrin en/of dieldrin en/of endrin en/of isodrin in sedimenten en/of schaal-, schelp- en/of weekdieren en/of vis mag niet significant toenemen met het verstrijken van de tijd.

▼M1

Rubriek C (1, 71, 77, 130): Referentiemethode

1. De referentiemethode voor het bepalen van aldrin, dieldrin, endrin en/of isodrin in afvalwater en wateren is gaschromatografie met detectie door elektronenvangst, na extractie met een geschikt oplosmiddel. De bepalingdrempel ⁽¹⁾ ligt voor elke stof afzonderlijk bij 2,5 ng/l voor wateren en 400 ng/l voor afvalwater afhankelijk van het aantal storende stoffen in het monster.
2. De referentiemethode voor het bepalen van aldrin, dieldrin, endrin en/of isodrin in sedimenten en organismen is gaschromatografie met detectie door elektronenvangst, na een geschikte voorbereiding van het monster. De bepalingdrempel ligt bij 1 µg/kg droog gewicht, voor elke stof afzonderlijk.
3. De nauwkeurigheid en de precisie van de methode moeten 50 % in plus of in min bedragen bij een concentratie van tweemaal de bepalingdrempel.

V. Bijzondere bepalingen inzake hexachloorbenzeen (HCB) (Nr. 83)

CAS—118-74-1

Rubriek A (83): Grenswaarden van de emissienormen

Standstill: De verontreiniging ten gevolge van HCB-lozingen die van invloed is op de concentraties in sedimenten en/of schaal-, schelp- en/of weekdieren en/of vis mag niet significant direct of indirect toenemen met het verstrijken van de tijd.

Soort industrieel bedrijf ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	Soort gemiddelde waarde	Grenswaarden uitgedrukt in		In acht te nemen vanaf
		gewicht	concentratie	
1. Productie en verwerking van HCB	maand	10 g HCB per ton productiecapaciteit van HCB	1 mg HCB/l	} 1. 1. 1990
	dag	20 g HCB per ton productiecapaciteit van HCB	2 mg HCB/l	
2. Productie van perchloorethyleen (PER) en koolstoftetrachloride (CCl ₄) via perchlorering	maand	1,5 g HCB per ton totale productiecapaciteit van PER + CCl ₄	1,5 mg HCB/l	} 1. 1. 1990
	dag	3 g HCB per ton totale productiecapaciteit van PER + CCl ₄	3 mg HCB/l	
3. Productie van trichloorethyleen en/of perchloorethyleen via andere procédés ⁽⁴⁾	maand dag	— —	— —	— —

⁽¹⁾ Er kan een vereenvoudigde controleprocedure worden ingesteld, indien per jaar niet meer dan 1 kg wordt geloosd.

⁽²⁾ Van de in bijlage I, rubriek A, punt 3, bedoelde industriële bedrijven worden met name vermeld bedrijven die chintozoen en tecnazeen produceren, bedrijven voor de productie van chloor via elektrolyse van alcalichloriden met grafielektroden en tevens bedrijven voor de verwerking van rubber, voor de fabricage van pyrotechnische producten alsook bedrijven voor de productie van vinylchloride.

⁽³⁾ Op basis van de bij toepassing van de richtlijn opgedane ervaring en rekening houdend met het feit dat het met gebruikmaking van de beste technische middelen reeds mogelijk is in bepaalde gevallen strengere waarden dan bovengenoemde toe te passen, neemt de Raad vóór 1 januari 1995 op basis van voorstellen van de Commissie een besluit over strengere grenswaarden.

⁽⁴⁾ Er kunnen momenteel geen grenswaarden voor deze sector worden vastgesteld. De Raad zal deze grenswaarden later op voorstel van de Commissie vaststellen. In afwachting daarvan passen de Lid-Staten overeenkomstig bijlage I, rubriek A, punt 3, nationale emissienormen toe.

⁽¹⁾ Onder de „bepalingdrempel” x_g van een gegeven stof wordt verstaan de kleinste met een gegeven werkwijze in een monster kwantitatief bepaalde hoeveelheid die nog van nul kan worden onderscheiden.

▼ **M1***Rubriek B (83): Kwaliteitsdoelstellingen ⁽¹⁾*

Standstill: De concentratie van HCB in sedimenten en/of schaal-, schelp- en/of weekdieren en/of vis mag niet significant toenemen met het verstrijken van de tijd.

Milieucompartiment	Kwaliteitsdoelstellingen	Meeteenheid	In acht te nemen vanaf
Oppervlaktewater in het binnenland	} 0,03	µg/l	1. 1. 1990
Estuaria			
Andere kustwaten dan estuaria			
Territoriale zeewateren			

Rubriek C (83): Referentiemeetmethode

1. De referentiemeetmethode voor het bepalen van HCB in afvalwater en wateren is gaschromatografie met detectie door elektronenvangst na extractie met een geschikt oplosmiddel.
De bepalingsdrempel ⁽²⁾ ligt voor HCB tussen 1 en 10 ng/l voor en 0,5 en 1 µg/l voor afvalwater, naar gelang van het aantal storende begeleidende stoffen in het monster.
2. De referentiemeetmethode voor het bepalen van HCB in sedimenten en organismen is gaschromatografie met detectie door elektronenvangst, na een geschikte voorbehandeling van het monster. De bepalingsdrempel ⁽²⁾ ligt tussen 1 en 10 µg/kg droge stof.
3. De nauwkeurigheid en de precisie van de methode moeten 50 % in plus of in min bedragen bij een concentratie van tweemaal de bepalingsdrempel ⁽²⁾.

⁽¹⁾ De Commissie blijft nagaan of de mogelijkheid bestaat strengere kwaliteitsdoelstellingen vast te stellen, rekening houdend met de gemeten concentraties van HCB in sedimenten en/of schaal-, schelp- en/of weekdieren en/of vis, en brengt vóór 1 januari 1995 verslag uit aan de Raad, die een besluit neemt of er eventueel wijzigingen moeten worden aangebracht in de richtlijn.

⁽²⁾ Onder „bepalingsdrempel” x_g van een gegeven stof wordt verstaan de kleinste met een gegeven werkwijze in een monster kwantitatief bepaalde hoeveelheid die nog van nul kan worden onderscheiden.

▼ M1

VI. Bijzondere bepalingen inzake hexachloorbutadien (HCBD) (Nr. 84)

CAS-87-68-3

Rubriek A (84): Grenswaarden van de emissienormen

Standstill: De verontreiniging ten gevolge van HCBD-lozingen die van invloed is op de concentraties in sedimenten en/of schaal-, schelp- en/of weekdieren en/of vis mag niet significant direct of indirect toenemen met het verstrijken van de tijd.

Soort industrieel bedrijf ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	Soort gemiddelde waarde	Grenswaarden uitgedrukt in		In acht te nemen vanaf
		gewicht	concentratie	
1. Productie van perchloorethyleen (PER) en koolstoftetrachloride (CCl ₄) via perchlorering	maand	1,5 g HCBD per ton totale productiecapaciteit van PER + CCl ₄	1,5 mg HCBD/l	1. 1. 1990
	dag	3 g HCBD per ton totale productiecapaciteit van PER + CCl ₄	3 mg HCBD/l	
2. Productie van trichloorethyleen en/of perchloorethyleen via andere procédés ⁽⁴⁾	maand	—	—	—
	dag	—	—	—

⁽¹⁾ Er kan een vereenvoudigde controleprocedure worden ingesteld, indien per jaar niet meer dan 1 kg wordt geloosd.

⁽²⁾ Van de in bijlage I, rubriek A, punt 3, bedoelde industriële bedrijven worden met name vermeld bedrijven die voor technische doeleinden HCBD gebruiken.

⁽³⁾ Op basis van de bij de toepassing van de richtlijn opgedane ervaring en rekening houdende met het feit dat het met gebruikmaking van de beste technische middelen reeds mogelijk is in bepaalde gevallen strengere waarden dan bovengenoemde toe te passen, neemt de Raad vóór 1 januari 1995 op basis van voorstellen van de Commissie een besluit over strengere grenswaarden.

⁽⁴⁾ Er kunnen momenteel geen grenswaarden voor deze sector worden vastgesteld. De Raad zal deze grenswaarden later op voorstel van de Commissie vaststellen. In afwachting daarvan passen de Lid-Staten overeenkomstig bijlage I, rubriek A, punt 3, nationale emissienormen toe.

Rubriek B (84): Kwaliteitsdoelstellingen ⁽¹⁾

Standstill: De concentratie van HCBD in sedimenten en/of schaal-, schelp- en/of weekdieren en/of vis mag niet significant toenemen met het verstrijken van de tijd.

Milieucompartiment	Kwaliteitsdoelstellingen	Meeteenheid	In acht te nemen vanaf
Oppervlaktewater in het binnenland Estuaria Andere kustwateren dan estuaria Territoriale zeewateren	} 0,1	µg/l	1. 1. 1990

⁽¹⁾ De Commissie blijft nagaan of de mogelijkheid bestaat strengere kwaliteitsdoelstellingen vast te stellen, rekening houdend met de gemeten concentraties van HCBD in sedimenten en/of schaal-, schelp- en/of weekdieren en/of vis, en brengt vóór 1 januari 1995 verslag uit aan de Raad, die een besluit neemt of er eventueel wijzigingen moeten worden aangebracht.

▼ M1

Rubriek C (84): Referentiemethode

1. De referentiemethode voor het bepalen van HCBd in afvalwater en wateren is gaschromatografie met detectie door elektronenvangst, na extractie met een geschikt oplosmiddel.
De bepalingsdrempel ⁽¹⁾ ligt voor HCBd tussen 1 en 10 ng/l voor wateren en 0,5 en 1 µg/l voor afvalwater, naar gelang van het aantal storende begeleidende stoffen in het monster.
2. De referentiemethode voor het bepalen van HCBd in sedimenten en organismen is gaschromatografie met detectie door elektronenvangst, na een geschikte voorbehandeling van het monster. De bepalingsdrempel ⁽¹⁾ ligt tussen 1 en 10 µg/kg droge stof.
3. De nauwkeurigheid en de precisie van de methode moeten 50 % in plus of in min bedragen bij een concentratie van tweemaal de bepalingsdrempel ⁽¹⁾.

VII. Bijzondere bepalingen inzake chloroform (CHCl₃) (Nr. 23) ⁽²⁾

CAS-67-66-3

Rubriek A (23): Grenswaarden van de emissienormen

Soort industrieel bedrijf ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Grenswaarden (maandelijkse gemiddelden) uitgedrukt in ⁽³⁾ ⁽⁴⁾		In acht te nemen vanaf
	gewicht	concentratie	
1. Productie van chloormethanen uit methanol of uit een combinatie methanol en methaan ⁽⁵⁾	10 g CHCl ₃ per ton totale produktiecapaciteit van chloormethanen	1 mg/l	1. 1. 1990
2. Productie van chloormethanen door chloreering van methaan	7,5 g CHCl ₃ per ton totale produktiecapaciteit van chloormethanen	1 mg/l	1. 1. 1990
3. Productie van chloorfluorkoolwaterstoffen (CFK's) ⁽⁶⁾	—	—	—

⁽¹⁾ Van de in bijlage I, rubriek A, punt 3, bedoelde industriële bedrijven worden in het geval van chloroform speciaal de bedrijven bedoeld die vinylchloridemonomeren fabriceren door pyrolyse van dichloorethaan, bedrijven die gebleekt papierpulp produceren, bedrijven die CHCl₃ als oplosmiddel gebruiken en bedrijven waar koelwater of ander afvalwater wordt gechloreerd. De Raad stelt voor deze sectoren in een later stadium op voorstel van de Commissie grenswaarden vast.

⁽²⁾ Er kan een vereenvoudigde controleprocedure worden ingesteld indien per jaar niet meer dan 30 kg wordt geloosd.

⁽³⁾ De gemiddelde dagelijkse grenswaarden zijn gelijk aan tweemaal de gemiddelde maandelijkse waarden.

⁽⁴⁾ Gezien de vluchtigheid van chloroform schrijven de Lid-Staten voor, ten einde (SIC! teneinde) ervoor te zorgen dat artikel 3, lid 6, wordt nageleefd wanneer een procédé wordt toegepast waarbij chloroform bevattend afvalwater in open lucht sterk in beweging wordt gebracht, dat stroomopwaarts van de betreffende installaties aan de grenswaarden moet worden voldaan; zij vergewissen zich ervan dat alle water dat verontreinigd kan zijn in aanmerking wordt genomen.

⁽⁵⁾ Dit wil zeggen door hydrochlorering van methanol, gevolgd door chlorering van methylchloride.

⁽⁶⁾ Er kunnen momenteel geen grenswaarden voor deze sector worden vastgesteld. De Raad zal deze grenswaarden later op voorstel van de Commissie vaststellen. In afwachting daarvan passen de Lid-Staten nationale emissienormen toe overeenkomstig bijlage I, rubriek A, punt 3.

⁽¹⁾ Onder „bepalingsdrempel” x_s van een gegeven stof wordt verstaan de kleinste met een gegeven werkwijze in een monster kwantitatief bepaalbare hoeveelheid die nog van nul kan worden onderscheiden.

⁽²⁾ In het geval van chloroform is artikel 3 van Richtlijn 76/464/EEG van toepassing op lozingen van industriële procédés die op zichzelf aanmerkelijk kunnen bijdragen tot het chloroformgehalte in afvalwater; het is in het bijzonder van toepassing op die procédés welke genoemd zijn in rubriek A van deze bijlage. Artikel 5 van deze richtlijn is van toepassing indien andere bronnen dan de in deze bijlage genoemde worden geconstateerd.

▼ **M1***Rubriek B (23): Kwaliteitsdoelstellingen ⁽¹⁾*

Milieucompartiment	Kwaliteitsdoelstellingen	Meeteenheid	In acht te nemen vanaf
Oppervlaktewater in het binnenland	} 12	µg/l	1. 1. 1990
Estuaria			
Andere kustwateren dan estuaria			
Territoriale zeewateren			

Rubriek C (23): Referentiemeetmethode

1. De referentiemeetmethode voor het bepalen van chloroform in afvalwater en wateren is gaschromatografie.

Er moet een gevoelige detector worden gebruikt wanneer de concentratie lager is dan 0,5 mg/l; in dat geval ligt de bepalingdrempel ⁽²⁾ op 0,1 µg/l. Voor een concentratie hoger dan 0,5 mg/l is een bepalingdrempel van 0,1 mg/l adequaat.

2. De nauwkeurigheid en de precisie van de methode moeten 50 % in plus of in min bedragen bij een concentratie van tweemaal de bepalingdrempel.

▼ **M2****VIII. Bijzondere bepalingen inzake 1,2-dichloorethaan (EDC) (Nr. 59) ⁽³⁾**

CAS 107-06-2

Rubriek A (59): Grenswaarden van de emissienormen ⁽¹⁾

Soort industrieel bedrijf ⁽²⁾ ⁽³⁾	Soort gemiddelde waarde	Grenswaarden uitgedrukt in		Toepassing vanaf
		gewicht (g per ton) ⁽⁴⁾	concentratie (mg/l) ⁽⁵⁾	
a) Uitsluitend productie van 1,2-dichloorethaan (zonder omzetting of gebruik op dezelfde locatie)	Maand	4 2,5	2 1,25	1. 1. 1993 1. 1. 1995
	Dag	8 5	4 2,5	1. 1. 1993 1. 1. 1995
b) Productie van 1,2-dichloorethaan en omzetting of gebruik op dezelfde locatie behalve voor het onder e) omschreven gebruik ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾	Maand	12 5	6 2,5	1. 1. 1993 1. 1. 1995
	Dag	24 10	12 5	1. 1. 1993 1. 1. 1995
c) Omzetting van 1,2-dichloorethaan in andere stoffen dan vinylchloride ⁽⁸⁾	Maand	2,5	1	1. 1. 1993
	Dag	5	2	1. 1. 1993
d) Gebruik van EDC voor ontvetting van metalen (buiten een onder b) vallende industriële locatie) ⁽⁹⁾	Maand	—	0,1	1. 1. 1993
	Dag	—	0,2	1. 1. 1993

⁽¹⁾ Onverminderd artikel 6, lid 3, van Richtlijn 76/464/EEG kan, wanneer er geen aanwijzingen zijn dat het in acht nemen en blijven handhaven van bovengenoemde kwaliteitsdoelstelling problemen oplevert, een vereenvoudigde controleprocedure worden ingesteld.

⁽²⁾ Onder de „bepalingdrempel” x_g van een gegeven stof wordt verstaan de kleinste met een gegeven werkwijze in een monster kwantitatief bepaalde hoeveelheid die nog van nul kan worden onderscheiden.

⁽³⁾ Artikel 5 van Richtlijn 86/280/EEG is met name van toepassing op het gebruik van EDC als oplosmiddel buiten een productie- of omzettingslocatie indien de lozingen minder dan 30 kg/jaar bedragen. Zulke kleine lozingen mogen worden vrijgesteld van de eisen van artikel 3 van Richtlijn 76/464/EEG. In afwijking van artikel 5, lid 3, van Richtlijn 86/280/EEG doen de Lid-Staten hun specifieke programma's uiterlijk op 1 januari 1993 in werking treden. Zij delen deze terzelfder tijd de Commissie mede.

▼ M2

Soort industrieel bedrijf ⁽²⁾ ⁽³⁾	Soort gemiddelde waarde	Grenswaarden uitgedrukt in		Toepassing vanaf
		gewicht (g per ton) ⁽⁴⁾	concentratie (mg/l) ⁽⁵⁾	
e) Gebruik van EDC voor de productie van ionenwisselaars ⁽¹⁰⁾	Maand Dag	— —	— —	— —

⁽¹⁾ In het geval gebruik wordt gemaakt van een procédé met open beluchting van afvalwater dat EDC bevat, verlangen de Lid-Staten dat de grenswaarden worden aangehouden van de betreffende installaties, dit gelet op de vluchtigheid van EDC en met oog op naleving van artikel 3, lid 6; zij dienen zich ervan te vergewissen dat rekening wordt gehouden met alle afvalwaterstromen die verontreinigd kunnen zijn.

⁽²⁾ Bij de productiecapaciteit voor gezuiverd EDC wordt rekening gehouden met recirculeren naar de zuiveringssectie voor EDC van de ongekraakte fractie EDC in de productie-eenheid voor vinylchloride (VC) die aan de EDC-fabriek is verbonden.

De productie- of omzettingcapaciteit komt overeen met de door de overheid toegestane capaciteit of, indien deze niet is aangegeven, met de hoogste hoeveelheid die in de vier jaar voorafgaande aan de verlening of herziening van de vergunning gedurende een jaar is geproduceerd of omgezet. De door de overheid toegestane capaciteit dient niet sterk af te wijken van de werkelijke productie.

⁽³⁾ Indien de lozingen 30 kg/jaar niet overschrijden, mag een vereenvoudigde controleprocedure worden ingesteld.

⁽⁴⁾ Deze grenswaarden worden vastgesteld voor:

- sectoren a) en b), de productiecapaciteit van gezuiverd EDC, uitgedrukt in ton,
- sector c), de omzettingcapaciteit van EDC, uitgedrukt in ton.

Indien, in het geval van sector b) de omzetting- en de gebruikcapaciteit groter is dan de productiecapaciteit, worden de grenswaarden echter toegepast in verhouding tot de totale omzetting- en gebruikcapaciteit. Indien er verscheidene bedrijven op dezelfde locatie zijn, gelden de grenswaarden voor de gezamenlijke bedrijven.

⁽⁵⁾ Onverminderd het bepaalde in rubriek A, punt 4, van bijlage I zijn deze grensconcentraties vastgesteld voor de volgende referentievolumes:

- sector a) 2 m³ per ton productiecapaciteit van gezuiverd EDC,
- sector b) 2,5 m³ per ton productiecapaciteit van gezuiverd EDC,
- sector c) 2,5 m³ per ton omzettingcapaciteit van EDC.

⁽⁶⁾ Alle interne diffuse bronnen en/of het gebruik van EDC als oplosmiddel binnen de industriële produktielocatie zijn in de grenswaarden verdisconteerd; dit zal de EDC-lozingen met meer dan 99 % verminderen.

De combinatie van de beste beschikbare technologie en de afwezigheid van interne diffuse bronnen kan evenwel leiden tot verminderingpercentages van meer dan 99,9.

Op basis van de met de toepassing van deze maatregelen opgedane ervaring zal de Commissie te zijner tijd voorstellen aan de Raad voorleggen voor de toepassing van strengere grenswaarden vanaf 1998.

⁽⁷⁾ Indien een Lid-Staat van mening is dat deze grenswaarden bij een productieprocédé voor EDC, doordat deze productie geïntegreerd is in de fabricage van andere chloorkoolwaterstoffen, niet per 1 januari 1993 kunnen worden gehaald, stelt hij de Commissie daarvan vóór 1 januari 1991 op de hoogte. Uiterlijk 31 december 1993 zal bij de Commissie een programma worden ingediend voor de vermindering van de EDC-lozingen, waarmee deze grenswaarden per 1 januari 1997 in acht kunnen worden genomen. In afwachting daarvan moet per 1 januari 1993 de volgende grenswaarde in acht worden genomen:

- 40 g EDC/ton productiecapaciteit van gezuiverd EDC (maandgemiddelde en daggemiddelde).

De grensconcentratie wordt hieruit afgeleid aan de hand van het volume water dat door het (de) betrokken bedrijf (bedrijven) wordt geloosd.

⁽⁸⁾ Dit geldt met name voor de productie van ethyleendiamine, ethyleenpolyaminen, 1,1,1-trichloorethaan, trichloorethyleen, en perchloorethyleen.

⁽⁹⁾ Deze grenswaarden zijn alleen van toepassing op bedrijven die meer dan 30 kg/jaar lozen.

⁽¹⁰⁾ Er kunnen momenteel geen grenswaarden voor deze sector worden vastgesteld. De Raad zal deze grenswaarden later op voorstel van de Commissie vaststellen. In afwachting daarvan passen de Lid-Staten overeenkomstig bijlage I, rubriek A, punt 3, nationale grenswaarden toe.

Rubriek B (59): Kwaliteitsdoelstellingen

Milieucompartiment	Kwaliteitsdoelstellingen (µg/l)	Toepassing vanaf
Oppervlaktewateren in het binnenland	} 10	1. 1. 1993
Estuaria		
Andere kustwateren dan estuaria		
Territoriale zeewateren		

De Commissie vergelijkt de resultaten van de overeenkomstig artikel 13, lid 1, derde streepje, van Richtlijn 76/464/EEG verrichte controle met een indicatieve concentratie van 2,5 µg/l.

De Commissie beziet uiterlijk 1998 opnieuw de kwaliteitsdoelstellingen op basis van de ervaring die met de uitvoering van deze maatregel is opgedaan.

▼ **M2***Rubriek C (59): Referentiemethode*

1. De referentiemethode voor de bepaling van 1,2-dichloorethaan in afvalwater en ander water is gaschromatografie met elektronenvangstdetectie na extractie met een geschikt oplosmiddel of gaschromatografie na isolering door het „purge and trap“-procédé en elektronenvangst waarbij gebruik wordt gemaakt van een cryogeen gekoelde capillaire val. De bepalingsdrempel is 10 µg/l voor afvalwater en 1 µg/l voor ander water.
2. De nauwkeurigheid en de precisie van de methode moeten 50 % in plus of in min bedragen bij een concentratie van tweemaal de bepalingsdrempel.
3. De Lid-Staten kunnen de EDC-concentraties bepalen in verhouding tot de hoeveelheid AOX, EOX of VOX, mits ten genoegen van de Commissie is aangetoond dat deze methoden gelijkwaardige resultaten geven en totdat de algemene richtlijn betreffende oplosmiddelen is aangenomen.

De betrokken Lid-Staten stellen regelmatig de concentratieverhouding tussen EDC en de gebruikte parameter vast.

IX. Bijzondere bepalingen inzake trichloorethyleen (TRI) (Nr. 121) ⁽¹⁾

CAS 79-01-6

Rubriek A (121): Grenswaarden van de emissienormen ⁽¹⁾

Soort industrieel bedrijf ⁽²⁾	Soort gemiddelde waarde	Grenswaarde uitgedrukt in		Toepassing vanaf
		gewicht (g per ton) ⁽³⁾	concentratie (mg/l) ⁽⁴⁾	
a) Productie van trichloorethyleen (TRI) en van perchloorethyleen (PER)	Maand	10 2,5	2 0,5	1. 1. 1993 1. 1. 1995
	Dag	20 5	4 1	1. 1. 1993 1. 1. 1995
b) Gebruik van TRI voor ontvetting van metalen ⁽⁵⁾	Maand		0,1	1. 1. 1993
	Dag		0,2	1. 1. 1993

⁽¹⁾ In het geval dat bij het proces gebruik wordt gemaakt van open beluchting van afvalwater dat trichloorethyleen bevat, verlangen de Lid-Staten dat de grenswaarden worden aangehouden bovenstrooms van de betreffende installaties, dit gelet op de vluchtigheid van trichloorethyleen en met het oog op naleving van artikel 3, lid 6, van Richtlijn 86/280/EEG; zij dienen zich ervan te vergewissen dat rekening wordt gehouden met alle afvalwaterstromen die verontreinigd kunnen zijn.

⁽²⁾ Indien de lozingen 30 kg/jaar niet overschrijden mag een vereenvoudigde controleprocedure worden ingesteld.

⁽³⁾ Voor sector a) worden de grenswaarden voor lozing van TRI gegeven ten opzichte van de gecombineerde productiecapaciteit van TRI en PER.

Voor bestaande bedrijven die gebruik maken van de dehydrochlorering van tetrachloorethaan is de productiecapaciteit gelijk aan de productiecapaciteit van TRI-PER, waarbij de verhouding van TRI-PER productie op een derde wordt gesteld.

De productie- of omzettingcapaciteit komt overeen met de door de overheid toegestane capaciteit of, indien deze niet is aangegeven, met de hoogste hoeveelheid die in de vier jaar voorafgaande aan de verlening of herziening van de vergunning gedurende een jaar is geproduceerd of omgezet. De door de overheid toegestane capaciteit dient niet sterk af te wijken van de werkelijke productie.

⁽⁴⁾ Onverminderd het bepaalde in bijlage I, rubriek A, punt 4, worden de grensconcentraties voor TRI gegeven ten opzichte van de volgende referentievolumes:

— sector a), 5 m³/ton geproduceerde TRI + PER.

⁽⁵⁾ Deze grenswaarden zijn alleen van toepassing op bedrijven die meer dan 30 kg/jaar lozen.

⁽¹⁾ Artikel 5 van Richtlijn 86/280/EEG is met name van toepassing op het gebruik van TRI als oplosmiddel voor chemische reiniging, extractie van vetten of aroma's en ontvetting van metalen, indien de lozingen minder dan 30 kg/jaar bedragen. Zulke kleine lozingen mogen worden vrijgesteld van de eisen van artikel 3 van Richtlijn 76/464/EEG. In afwijking van artikel 5, lid 3, van Richtlijn 86/280/EEG doen de Lid-Staten hun specifieke programma's uiterlijk op 1 januari 1993 in werking treden. Zij delen deze terzelfder tijd aan de Commissie mede.

▼ **M2***Rubriek B (121): Kwaliteitsdoelstellingen*

Milieucompartiment	Kwaliteitsdoelstellingen (µg/l)	Toepassing vanaf
Oppervlaktewateren in het binnenland	} 10	1. 1. 1993
Estuaria		
Andere kustwateren dan estuaria		
Territoriale zeewateren		

De Commissie vergelijkt de resultaten van de overeenkomstig artikel 13, lid 1, derde streepje, van Richtlijn 76/464/EEG verrichte controle met een indicatieve concentratie van 2,5 µg/l.

De Commissie beziet uiterlijk 1998 opnieuw de kwaliteitsdoelstellingen op basis van de ervaring die met de uitvoering van deze maatregelen is opgedaan.

Rubriek C (121): Referentiemeetmethode

1. De referentiemeetmethode voor de bepaling van trichloorethyleen (TRI) in afvalwater en ander water is gaschromatografie met elektronenvangstdetectie na extractie met een geschikt oplosmiddel.

De bepalingsdrempel voor TRI is 10 µg/l voor afvalwater en 0,1 µg/l voor ander water.

2. De nauwkeurigheid en de precisie van de methode moeten 50 % in plus of in min bedragen bij een concentratie van tweemaal de bepalingsdrempel.

3. De Lid-Staten kunnen de TRI-concentraties bepalen in verhouding tot de hoeveelheid AOX, EOX of VOX, mits ten genoeg van de Commissie is aangetoond dat deze methoden gelijkwaardige resultaten geven en totdat de algemene richtlijn betreffende oplosmiddelen is aangenomen.

De betrokken Lid-Staten stellen regelmatig de concentratieverhouding tussen TRI en de gebruikte parameter vast.

X. Bijzondere bepalingen inzake perchloorethyleen (perchloorethyleen of PER) (Nr. 111) (*)

CAS 127-18-4

Rubriek A (111): Grenswaarden van de emissienormen (1)

Soort industrieel bedrijf (2)	Soort gemiddelde waarde	Grenswaarden uitgedrukt in		Toepassing vanaf
		gewicht (g per ton) (3)	concentratie (mg/l) (4)	
a) Productie van trichloorethyleen (TRI) en van perchloorethyleen (PER) (TRI-PER-processen)	Maand	10 2,5	2 0,5	1. 1. 1993 1. 1. 1995
	Dag	20 5	4 1	1. 1. 1993 1. 1. 1995
b) Productie van tetrachloorkoolstof en van perchloorethyleen (TETRA-PER-processen)	Maand	10 2,5	5 1,25	1. 1. 1993 1. 1. 1995
	Dag	20 5	10 2,5	1. 1. 1993 1. 1. 1995
c) Gebruik van PER bij ontvetting van metalen (5)	Maand	—	0,1	1. 1. 1993
	Dag	—	0,2	1. 1. 1993

(*) Artikel 5 van Richtlijn 86/280/EEG is met name van toepassing op het gebruik van PER als oplosmiddel voor chemische reiniging, extractie van vetten of aroma's en ontvetting van metalen, indien de jaarlijkse lozingen minder dan 30 kg/jaar bedragen. Zulke kleine lozingen mogen worden vrijgesteld van de eisen van artikel 3 van Richtlijn 76/464/EEG. In afwijking van artikel 5, lid 3, van Richtlijn 86/280/EEG doen de Lid-Staten hun specifieke programma's uiterlijk op 1 januari 1993 in werking treden. Zij delen deze terzelfder tijd aan de Commissie mede.

▼ M2

Soort industrieel bedrijf ⁽²⁾	Soort gemiddelde waarde	Grenswaarden uitgedrukt in		Toepassing vanaf
		gewicht (g per ton) ⁽³⁾	concentratie (mg/l) ⁽⁴⁾	
d) Productie van chloorfluorkoolwaterstoffen ⁽⁶⁾	Maand Dag	— —	— —	— —

⁽¹⁾ In het geval dat bij het proces gebruik wordt gemaakt van open beluchting van afvalwater dat perchloorethyleen bevat, verlangen de Lid-Staten dat de grenswaarden worden aangehouden bovenstreams van de betreffende installaties, dit gelet op vluchtigheid van perchloorethyleen en met het oog op naleving van artikel 3, lid 6, van Richtlijn 86/280/EEG; zij vergewissen zich ervan dat rekening wordt gehouden met alle afvalwaterstromen die verontreinigd kunnen zijn.

⁽²⁾ Indien de lozingen 30 kg/jaar niet overschrijden, mag een vereenvoudigde controleprocedure worden ingesteld.

⁽³⁾ Voor de sectoren a) en b) worden de grenswaarden voor lozing van PER gegeven ten opzichte van de totale productiecapaciteit van respectievelijk TRI + PER en TETRA + PER.

De productie- of omzettingcapaciteit komt overeen met de door de overheid toegestane capaciteit of, indien deze niet is aangegeven, met de hoogste hoeveelheid die in de vier jaar voorafgaande aan de verlening of herziening van de vergunning gedurende een jaar is geproduceerd of omgezet. De door de overheid toegestane capaciteit dient niet sterk af te wijken van de werkelijke productie.

⁽⁴⁾ Onverminderd het bepaalde in bijlage I, rubriek A, punt 4, worden de grensconcentraties voor PER gegeven ten opzichte van de volgende referentievolumes:

- sector a): 5 m³ ton geproduceerde TRI + PER,
- sector b): 2 m³/ton geproduceerde TETRA + PER.

⁽⁵⁾ De grenswaarden zijn alleen van toepassing op bedrijven die meer dan 30 kg/jaar lozen

⁽⁶⁾ Er kunnen momenteel geen grenswaarden voor deze sector worden vastgesteld. De Raad zal deze grenswaarden later op voorstel van de Commissie vaststellen. In afwachting daarvan passen de Lid-Staten overeenkomstig bijlage I, rubriek A, punt 3, nationale emissienormen toe.

Rubriek B (111): Kwaliteitsdoelstellingen

Milieucompartiment	Kwaliteitsdoelstellingen (µg/l)	Toepassing vanaf
Oppervlaktewateren in het binnenland Estuaria Andere kustwateren dan estuaria Territoriale zeewateren	} 10	1. 1. 1993

De Commissie vergelijkt de resultaten van de overeenkomstig artikel 13, lid 1, derde streepje, van Richtlijn 76/464/EEG verrichte controle met een indicatieve concentratie van 2,5 µg/l.

De Commissie beziet uiterlijk 1988 opnieuw de kwaliteitsdoelstellingen op basis van de ervaring die met de uitvoering van deze maatregelen is opgedaan.

Rubriek C (111): Referentiemethode

1. De referentiemethode voor de bepaling van perchloorethyleen (PER) in afvalwater en ander water is gaschromatografie met elektronenvangstdetectie na extractie met een geschikt oplosmiddel.

De bepalingsdrempel van PER is 10 µg/l voor afvalwater en 0,1 µg/l voor ander water.

2. De nauwkeurigheid en de precisie van de methode moeten 50 % in plus of in min bedragen bij een concentratie van tweemaal de bepalingsdrempel.

3. De Lid-Staten kunnen de PER-concentraties bepalen in verhouding tot de hoeveelheid AOX, EOX of VOX, mits ten genoegen van de Commissie is aangetoond dat deze methoden gelijkwaardige resultaten geven en totdat de algemene richtlijn betreffende oplosmiddelen is aangenomen.

▼ **M2**

De betrokken Lid-Staten stellen regelmatig de concentratieverhouding tussen PER en de gebruikte parameter vast.

XI. Bijzondere bepalingen inzake trichloorbenzeen (*) (TCB) (Nrs. 117, 118) (**)

Rubriek A (117, 118): Grenswaarden van de emissienormen

Standstill: De verontreiniging ten gevolge van TCB-lozingen die van invloed is op de concentraties in sedimenten en/of schaal-, schelp- en/of weekdieren en/of vis, mag niet significant direct of indirect toenemen met het verstrijken van de tijd.

Soort industrieel bedrijf	Soort gemiddelde waarde	Grenswaarden uitgedrukt in		Toepassing vanaf
		gewicht (g per ton) ⁽¹⁾	concentratie (mg/l) ⁽²⁾	
a) Productie van TCB door dehydrochlorering van HCH en/of omzetting van TCB	Maand	25 10	2,5 1	1. 1. 1993 1. 1. 1995
	Dag	50 20	5 2	1. 1. 1993 1. 1. 1995
b) Productie en/of omzetting van chloorbenzenen door chlorering van benzeen ⁽³⁾	Maand	5 0,5	0,5 0,05	1. 1. 1993 1. 1. 1995
	Dag	10	1	1. 1. 1993
		1	0,1	1. 1. 1995

(1) De grenswaarden voor lozing van TCB (als som van de drie isomeren) worden gegeven:

- voor sector a): ten opzichte van de totale productiecapaciteit van TCB;
- voor sector b): ten opzichte van de totale productie- of omzettingscapaciteit van mono- en dichloorbenzenen.

De productie- of omzettingscapaciteit komt overeen met de door de overheid toegestane capaciteit of, indien deze niet is aangegeven, met de hoogste hoeveelheid die in de vier jaar voorafgaande aan de verlening of herziening van de vergunning gedurende een jaar is geproduceerd of omgezet. De door de overheid toegestane capaciteit dient niet sterk af te wijken van de werkelijke productie.

(2) Onverminderd het bepaalde in bijlage I, rubriek A, punt 4, worden de concentratiegrenswaarden gegeven ten opzichte van de volgende referentievolumes:

- sector a): 10 m³ per ton geproduceerd of omgezet TCB;
- sector b): 10 m³ per ton geproduceerd of omgezet mono- en dichloorbenzeen.

(3) Voor bestaande bedrijven die per 1 januari 1995 minder dan 50 kg/jaar lozen, zijn de op die datum in acht te nemen grenswaarden gelijk aan de helft van de grenswaarden die met ingang van 1 januari 1993 in acht moeten worden genomen.

Rubriek B (117, 118): Kwaliteitsdoelstellingen

Standstill: De concentratie van TCB in sedimenten en/of schaal-, schelp- en/of weekdieren en/of vis mag niet significant toenemen met het verstrijken van de tijd.

(*) Artikel 5 van Richtlijn 86/280/EEG is met name van toepassing op het gebruik van TCB als oplosmiddel of drager van kleurstoffen in de textielindustrie, of als bestanddeel van transformatoroliën totdat er een specifieke communautaire wetgeving ter zake bestaat. In afwijking van artikel 5, lid 3, doen de Lid-Staten hun specifieke programma's uiterlijk op 1 januari 1993 in werking treden. Zij delen deze terzelfder tijd aan de Commissie mede.

(**) TCB kan voorkomen in de vorm van één van de volgende drie isomeren:

- 1,2,3-TCB — CAS 87/61-6;
- 1,2,4-TCB — CAS 120-82-1 (nr. 118 op de EEG-lijst);
- 1,3,5-TCB — CAS 180-70-3.

Technisch TCB (nr. 117 op de EEG-lijst) is een mengsel van de drie isomeren met voornamelijk 1,2,4-TCB en mogelijk ook kleine hoeveelheden di- en tetrachloorbenzeen.

In ieder geval gelden de onderhavige bepalingen voor het totaal aan TCB (de som van de drie isomeren).

▼ M2

Milieucompartiment	Kwaliteitsdoelstellingen (µg/l)	Toepassing vanaf
Oppervlaktewateren in het binnenland	} 0,4	1. 1. 1993
Estuaria		
Andere kustwateren dan estuaria		
Territoriale zeewateren		

De Commissie vergelijkt de resultaten van de overeenkomstig artikel 13, lid 1, derde streepje, van Richtlijn 76/464/EEG verrichte controle met een indicatieve concentratie van 0,1 µg/l.

De Commissie beziet uiterlijk 1998 de kwaliteitsdoelstellingen opnieuw, op basis van de ervaring die met de uitvoering van deze maatregelen is opgedaan.

Rubriek C (117, 118): Referentiemethode

1. De referentiemethode voor de bepaling van trichloorbenzeen (TCB) in afvalwater en ander water is gaschromatografie met elektronenvangstdetectie na extractie met een geschikt oplosmiddel. De bepalingsdrempel voor elke isomeer apart is 1 µg/l voor afvalwater en 10 µg/l voor ander water.
2. De referentiemethode voor de bepaling van TCB in sedimenten en organismen is gaschromatografie met elektronenvangstdetectie na een geschikte monstervoorbereiding. De bepalingsdrempel voor elke isomeer apart is 1 µg/kg droge stof.
3. De Lid-Staten kunnen de TCB-concentraties bepalen in verhouding tot de hoeveelheid AOX of EOX, mits ten genoegen van de Commissie is aangetoond dat deze methoden gelijkwaardige resultaten geven en totdat de algemene richtlijn betreffende oplosmiddelen is aangenomen.
De betrokken Lid-Staten stellen regelmatig de concentratieverhouding tussen TCB en de gebruikte parameter vast.
4. De nauwkeurigheid en de precisie van de meetmethode moeten 50 % in plus of in min bedragen bij een concentratie van tweemaal de bepalingsdrempel.